

ikke Lebbene, saaledes at intet usornødent Op- hold paaføres de Reisende, hvorhos enhver Forsømmelse i denne Henseende vil medføre, at det paagjældende Led strax ved Amtsraadets Foranstaltning kan bortstafes. FINDER Amtsraadet at burde tilstaae en Lodbøier eller Jordbruger Erstatning, bliver dennes Størrelse i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte overensstemmende med Lov af 20de August 1853 angaaende Forbuds Afgivelse til offentlige Biveie, med den Forandring, at Amtsraadet og Amtsrepartitionsfonden træde i Communalbestyrelsens og Communekassens Sted. FINDER Amtsraadet derimod ikke Anledning til at tilstaae ham Erstatning, kan han inden 3 Maanedes, efterat Amtsraadets Beslutning derom er ham meddeelt, søge Spørgsmaalet om sin formeentlige Ret dertil afgjort ved Dom. Kjendes han da berettiget til Erstatning, bliver denne at fastsætte paa den ovenanførte Maade. Erstatningen udredes med en Trediedeel af Communens Kasse og to Trediedele af Amtsrepartitionsfonden.

§ 11.

Amtsraadene for Landets og Amtmændene for Kjøbstadernes Vedkommende føre Tilsyn med, at Biveiene holdes i saadan Stand, som efter deres Betydning og de stedblige Forhold maa ansees for passende. Skulde et Sogneforstanderskab eller en Kjøbstadcommunalbestyrelse forsømme at holde en Bivei i tilbørlig Stand, kan henholdsvis Amtsraadet eller Amtmanden, saafremt Manglerne ikke ere afhjælpne inden en Vedkommende forelagt Frist, lade det forsømte Arbejde udføre for vedkommende Communes Regning.

§ 12.

Den Politimestrene og Sognefogderne hidtil paahvilende Andeel i Biveienes Bestyrelse og Tilsynet med deres Vedligeholdelse bortfalder. Dog skulle de fremdeles have Indseende med, at der ikke foresindes nogen Mangel, som medfører Fare ved en Veis Denyttelse. FINDER saadan Mangel, skal Politimesteren, naar vedkommende communale Bestyrelse ikke strax efter Anmeldelsen afhjælper den, eller naar Tiden ikke tillader saadan Anmeldelse, besørge det for-

nødne Arbejde til Farens Forebyggelse udført for vedkommende Communes Regning.

§ 13.

Amtmændene føre fremdeles Overtilshnet med Veivæsenet i deres Amter. I fornødent Fald have de at gjøre Indberetning til Indenrigsministeren.

§ 14.

Indenrigsministeren har den øverste Afgjørelse af alle Klager over og Meningsuligheder mellem communale Myndigheder angaaende Veivæsenet. Ingen Landveis Retning eller Brede kan forandres, eller ny Landvei anlægges uden Ministerens Samtykke.

Naar noget Amtsraad skulde forsømme at holde Landveiene i tilbørlig Stand og ikke afhjælpe foresundne Mangler inden den af Indenrigsministeren foreskrevne Frist, kan Ministeren lade det forsømte Arbejde udføre for vedkommende Amtsrepartitionsfonds Regning.

§ 15.

Til at føre Tilsyn med Landveiene stilles der til Indenrigsministerens Raadighed i de første 5 Aar fra den 1ste April 1868 en Sum af 4,500 Rbd. aarlig, der udredes af Statskassen.

§ 16.

Den i Forordningen af 29de September 1841 §§ 3 og 15 ommeldte almindelige Veikasse ophæves, og den i samme Forordnings § 17 Lit. c. og d. foreskrevne Oprævning af Veikassen bortfalder. Ligeledes bortfalder Oprævningen af den i Lovene af 11te Marts 1851 og 15de April 1854 omhandlede Erstatning for neblagte Bomme i Thy og Sjælland.

§ 17.

Forordning om Veivæsenet i Danmark af 13de December 1793 §§ 1—13, 17—74, 92—95 og 97, Frd. af 29de September 1841, undtagen forsaavidt angaaer Bestemmelserne i dens § 28, ifr. § 27, om Fordeling af Naturalarbejdet paa Biveiene til Parcellister, samt alle andre ældre Lovbestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov, sættes, forsaavidt de endnu ere gjældende, ud af Kraft. De for-